

2013. május 29. Rábaközi Magazin cikke Kovács Miklós, téti gazdával

10. 2013. május 29.

RÁBAKÖZI MAGAZIN

Ahol disznónak lenni jó: állatjóléti kocaszállás

Kovács Miklós téti gazda kemény és kitartó munkával jutott egyre előbbre, s manapság már kevés fizikai munkával, viszonylag nagy telepet működtet, ahol 1500-nál is több hízót tartanak. A gépesített kocaszálláson pedig az állomány pótlására csoportos és egyedi termeket alakítottak ki.

TÉT

A rábaszentmihályi származású, csornai Csukásban végzett vállalkozó pedagógus felesége révén került lassan negyven éve Tétre. A házaspár 1991-ig Győrbe járt dolgozni, majd a férj visszatért eredeti szakmá-

raforgót, repcét és takarmányborsót tartanak.

Az akkoriban szarvasmarhakkal és később sertésekkel foglalkozó Kovács Miklós a volt téesz telephelyén megvásárolt épületekben tartotta az állatokat. A 2000 körül fel-

Kovács Miklós

jához, a mezőgazdasághoz. Szülei kárpótlási jeggyel 100 hektár alatti földterülethez jutottak, melyek egy része saját volt, a többi pedig a rokonságtól került hozzájuk használatra. Gépekkel nem voltak túlzottan ellátva, csak apránként szerezték be a felszereléseket. A mostanság 250 hektárt művelő vállalkozónak az agrár-környezetgazdálkodási program pontosan előírja, hogy milyen növényfajtákat kell termesztene, de nála a sertések etetése miatt első helyen áll a kukorica, továbbá az árpa és a búza. Azért, hogy az előírtaknak maximálisan megfeleljenek, az ipari növények közül nap-

újított régi részlegben 540 férőhelyes, rácsos rendszerű hizlaldát alakítottak ki, s a kapacitás idővel 1000-re bővült. Hét évvel később fejezték be azt a pályázati forrásból megvalósult, állatjóléti és környezetvédelmi szempontoknak is megfelelő beruházást, mely 200 koca korszerű tartását teszi lehetővé. Az 54 férőhelyes, 6 termes, jól átszellőztetett, modern fűtőlapokkal ellátott elletőhelyen teljesen gépesített az etetés. Ilyen körülmények között nem csoda, hogy folyamatos a malacutánpótlás, ezért csak saját tenyésztésű állománnyal foglalkoznak. A csornai vághídra szállító vállalkozó

Jól hallottam? Itt a vacsora?

elégedett üzleti partnerével.

A két Kovács fiú, Tamás és Miklós szakirányú főiskolai egyetemi végzettséggel rendelkeznek. Az idősebb testvér édesapjával együtt dolgozik, öccse pedig külön mezőgazdasági érdekeltséget üzemeltet. Kovács Miklós néhány alkalmazottal látja el az állatokat, a növénytermesztésbe és a gépi munkákba viszont

hármójuk megbeszéléseibe már csak az időjárás szólhat bele, ami viszont időnként felrúgja az alaposan megtervezett napirendet. A jelentős hitellel rendelkező család legfontosabb célja a talpon maradás és a mindenkori problémák megoldása. Kovács gazda tapasztalatból tudja, hogy a „sablon gondolkodás” nem visz előre, ezért az uniós szabályozástól kezdve a jogi és munkaügyi ismeretekén át, a különböző támogatási rendszerekig, neki naprakésznek kell lennie. Az állattartó nehezen vonja ki magát a munka alól, hisz a hatalmas állományt nem lehet szabadságra küldeni, ezért mióta vállalkozásra adta a fejét, nem volt nyaralni. Riportalanyunk óva int a felülről jövő túlszabályozástól, hisz lent tudják igazán, hogy mit kell csinálni. A kisunoka alig múlt egy éves, de már a gépeknek örül. A Kovács család legfiatalabb

Magas komfortfokozatú állattartás

mindkét fia besegít, ezenkívül az adminisztráció is sok időt igényel. A talajelőkészítés, a vetés, a növényvédelem, a betakarítás mind-mind be van osztva, hogy épp kire tartozik, tehát olajozottan megy a munka. A szakszerűség és gyorsaság evidens, és

tagjának még „hosszú az idő”, hogy eldöntse, mihez lesz kedve, de a „Mikor húzák ki alólam a talajt?” életérzés a nagypapa szerint csak bizonytalanná tesz, és egyáltalán nem garantált, hogy az ifjabb generáció átveszi a stafétabotot.

